

Abstrakt

Diplomová práce pojednává o střetu ochrany přírody a krajiny s rekreačním využíváním přírody. Tento střet je zkoumán na vztahu mezi „ochranářským subjektem“ a „bivakujícím subjektem“ v kontextu ecogovernmentality neboli posunu přírody do sféry vládnutí. Cílem práce je představit více kosmologií ochrany přírody mimo tu dominantní – ochranářskou a porozumět jejich vztahu. Práce je rozdělena na dvě části – část teoretickou a část empirickou. Teoretická část je věnována teorii subjektivity a konceptu ecogovernmentality v kontextu vybraných etnografických výzkumů. Empirická část je věnována etnografickému výzkumu bivakujících. Výsledky výzkumu jsou založeny na komparaci dat získaných etnografickým výzkumem s abstrahovanými figurami „ochranářského subjektu“ – tak jak ho vymezují návštěvní řády chráněných oblastí a Zákon o ochraně přírody a krajiny, a „bivakujícího subjektu“ – utvářeného pobytu v přírodě či skautskou výchovou. Výsledkem práce je zjištění podobnosti obou subjektů, které se z velké míry překrývají, byť ne zcela. Bivakující se spíše než s ochranářskými regulemi dostávají do konfliktu s turisty, vůči kterým se vymezují. Toto vymezení zároveň využívají jako argument pro ospravedlnění svých vlastních aktivit.